

**ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ
«ЛЬВІВСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА БІЗНЕСУ
НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ»**

ЗАТВЕРДЖУЮ
Голова приймальної комісії

Б.М.Микичак
"23" травня 2022 р.

ПРОГРАМА

індивідуальної усної співбесіди з української мови
для вступу на основі повної загальної середньої освіти та
освітньо-кваліфікаційного рівня кваліфікованого робітника
для здобуття освітньо-професійного ступеня
фахового молодшого бакалавра

Львів – 2022

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

В умовах сучасної освіти українська мова є одним із головних предметів, що сприяє формуванню ключових та предметних компетентностей здобувачів освіти. Вони направлені на розвиток особистості, яка поєднує в собі творчий потенціал до навчання, ініціативність до саморозвитку та самонавчання в сучасних умовах, здатність ідентифікувати себе як важливу і відповідальну складову українського суспільства, яка готова змінювати і відстоювати національні цінності українського народу. Вступне випробування з української мови проводиться для вступників на основі повної загальної середньої освіти, освітньо-кваліфікаційного рівня кваліфікованого робітника, які відповідно до Правил прийому до Відокремленого структурного підрозділу «Львівський фаховий коледж харчових технологій та бізнесу НУХТ» у 2022 році мають право брати участь у конкурсному відборі на місця державного замовлення.

Вступне випробування проводиться у формі індивідуальної усної співбесіди. Програма індивідуальної усної співбесіди (далі ІУС) з української мови розроблена на основі чинної програми з української мови для середніх загальноосвітніх навчальних закладів (рівень стандарту), програми зовнішнього незалежного оцінювання (ЗНО) з української мови <https://testportal.gov.ua/programe/>, програми національного мультипредметного тесту (НМТ), затверджених Міністерством освіти і науки України. Індивідуальна усна співбесіда передбачає перевірку знань вступників з базових предметних умінь та навичок. Оскільки обсяг вимог до знань та вмінь вступників відповідає навчальним програмам для повної загальної (профільної) середньої освіти, тому готуватись до вступних випробувань можна за шкільними підручниками чи довідниками з української мови.

Індивідуальна усна співбесіда – форма вступного випробування, яка передбачає очне або дистанційне (за потреби) оцінювання підготовленості (оцінювання знань, умінь та навичок) вступника, за результатами якої виставляється одна позитивна оцінка за шкалою 100-200 балів (з кроком не менше, ніж в один бал) або ухвалюється рішення про негативну оцінку вступника (менше 100 балів).

ЗМІСТ ПРОГРАМИ ДЛЯ УСНОЇ СПІВБЕСІДИ

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказ Міністерства освіти і науки України
від 26.06 2018 р. № 696

ПРОГРАМА ЗОВНІШНЬОГО НЕЗАЛЕЖНОГО ОЦІНЮВАННЯ результатів навчання з УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І ЛІТЕРАТУРИ, здобутих на основі повної загальної середньої освіти

УКРАЇНСЬКА МОВА

Назва розділу	Зміст мовного матеріалу	Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів
1. Фонетика, Графіка, Орфоспія, Орфографія	Алфавіт. Наголос. Співвідношення звуків і букв. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування у-в, і-й. Правилне літер, що позначають ненаголошені голосні [є], [я], [о] в коренях слів. Сполучення йо, ьо. Правила вживання м'якого знака (знака м'якшення). Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подвоєних м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правилне префіксів і суфіксів. Найпоширеніші помилки чергування голосних і приголосних звуків. Правилне великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання найпоширеніших складних слів разом через дефіс. Правилне складноскорочених слів. Правилне відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правилне к та ни у прикметниках і прикметників не з різними частиними мови	Учасник (учасниця) ЗНО повинен (повинна) вміти: Розташовувати слова за алфавітом; наголосувати слова відповідно до орфоспічних норм (згідно з додатком); позначати звукове значення букв у словах; розпізнавати явища уподібнення й спрощення приголосних звуків, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків; чергування у-в і-й; розпізнавати вивчені орфоспія, правильно писати слова з вивченими орфоспіями, знаходити й виправляти орфографічні помилки на вивчені правила
2. Лексика, Фразеологія	Лексичні запозичення з інших мов. Загальноживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми	Пояснювати лексичні значення слів; добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; уживати слова в переносному значенні; знаходити в тексті й доречно використовувати в

З оригіналом
згідно

	Лексичні запозичення з інших мов. Загальноживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми	мовленні вивчені групи слів за значенням (омоніми, синоніми, антоніми, пароніми); пояснювати значення фразеологізмів, правильно й комунікативно доцільно використовувати їх у мовленні
3. Будова слова. Словотвір	Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова	Визначати значущі частини й закінчення слова; розрізняти форми слова й спільнокореневі слова; правильно вживати їх у мовленні
4. Морфологія 4.1. Іменник	Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Під іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Незміювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок іменників (на прикладі етикетних формул звертань <i>пане полковнику, сестро Олена, друже Сергію, Інно Вікторівно і под.</i>)	Розпізнавати іменники; визначати належність іменників до певної групи за їхнім лексичним значенням, уживаністю в мовленні; правильно відмінювати іменники, відрізняти правильні форми іменників від помилкових; використовувати іменники в мовленні, послуговуючись їхніми виражальними можливостями
4.2. Прикметник	Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням (якісні, відносні, присвійні). Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення. Зміни приголосних за творення ступенів порівняння прикметників	Розпізнавати й відмінювати прикметники; визначати розряди прикметників за значенням; утворювати форми ступенів порівняння якісних прикметників; відрізняти правильні форми прикметників від помилкових
4.3. Числівник	Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Відмінювання числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дати	Розпізнавати й відмінювати числівники; відрізняти правильні форми числівників від помилкових; правильно використовувати їх у мовленні; визначати сполучуваність числівників з іменниками, правильно утворювати форми числівників для позначення часу й дати
4.4. Займенник	Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Види незалежних і заперечних займенників	Розпізнавати й відмінювати займенники; відрізняти правильні форми займенників від помилкових; правильно використовувати їх у мовленні; правильно писати неозначені й заперечні займенники
4.5. Дієслово	Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Вид дієслова (доконаний і	Розпізнавати дієслова, особливі форми дієслова, безособове дієслово; визначати вид, час і а

З оригіналом
згідно

	<p>недоконаний). Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -мо). Безособове дієслово. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідмін. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.</p> <p>Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -мо</p> <p>Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот</p>	<p>способи дієслів; відрізнити правильні форми дієслів від помилкових; правильно писати особові закінчення дієслів.</p> <p>Розпізнавати дієприкметники (зокрема відрізнити їх від дієприслівників), визначити їхні морфологічні ознаки й синтаксичну роль; відрізнити правильні форми дієприкметників від помилкових; добирати й комунікативно доцільно використовувати дієприкметники, дієприкметникові звороти та безособові форми на -но, -мо в мовленні.</p> <p>Розпізнавати дієприслівники, визначити їхні морфологічні ознаки, синтаксичну роль; відрізнити правильні форми дієприслівників від помилкових; правильно будувати речення з дієприслівниковими зворотами</p>
4.6. Прислівник	<p>Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних за творення прислівників вищого та найвищого ступеня порівняння. Правильне прислівників на -о, -а, утворення від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучення прислівників типу</p>	<p>Розпізнавати прислівники, визначати їхню синтаксичну роль, ступені порівняння прислівників; відрізнити правильні форми ступеня порівняння прислівників від помилкових; правильно писати прислівники й сполучення прислівникового типу; добирати й комунікативно доцільно використовувати прислівники в мовленні</p>
4.7. Службові частини мови	<p>Займенник як службова частина мови. Займенники з непрямыми відмінками іменника. Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників синтаксичною родом: сурядні й підпорядковані. Групи сполучників за вживанням (однорідні,</p>	<p>Розпізнавати прийменники, визначати їхні морфологічні ознаки; правильно й комунікативно доцільно використовувати прийменники в мовленні.</p> <p>Розпізнавати сполучники, визначати групи сполучників та значенням і синтаксичною родом, за вживанням і правильно будувати сполучники від</p>

3 оригіналом
згідно

[Handwritten signature]

	<p>парні, повторювані) та зв'язкою (прості, складні, складені). Правильне сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови.</p>	<p>інших співзвучних частин мови; правильно й комунікативно доцільно використовувати сполучники в мовленні.</p>
4.8. Вигук	<p>Частина як службова частина мови. Правильне часток</p>	<p>Розпізнавати частки; правильно їх писати</p>
5. Синтаксис 5.1. Словосполучення.	<p>Словосполучення в реченні як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення</p>	<p>Розпізнавати вигуки й правильно їх писати</p> <p>Розрізняти словосполучення в реченні, сурядний і підрядний зв'язок між словами й частинами складного речення</p>
5.2. Речення	<p>Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (еклімичні й нееклімичні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення)</p>	<p>Розрізняти речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, та будовою, складом граматичної основи, за наявністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення)</p>
5.2.1. Просте двоскладне речення	<p>Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом і присудком. Тире між підметом і присудком</p>	<p>Визначати структуру простого двоскладного речення, особливості зв'язку між підметом і присудком; правильно й комунікативно доцільно використовувати прості речення. Правильно вживати тире між підметом і присудком</p>
5.2.2. Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні	<p>Означення. Прикладаж як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот</p>	<p>Розпізнавати види другорядних членів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні</p>
5.2.3. Односкладні речення	<p>Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з підметом і присудком у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі</p>	<p>Розпізнавати типи односкладних речень, визначати особливості кожного з типів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості односкладних речень у власному мовленні</p>

3 оригіналом
згідно

[Handwritten signature]

5.2.4. Просте ускладнене речення	Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертаннями. Речення зі вставними словами, словосполученнями й реченнями, їхнє значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, приклички – неопшпирені й опшпирені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні	Розпізнавати просте речення з однорідними членами; звертаннями; вставними словами, словосполученнями й реченнями; відокремленими членами (означеннями, прикличками, додатками, обставинами), зокрема уточнювальними; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості такої речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
5.2.5. Складне речення	Типи складних речень за способом зв'язку їхніх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення	Розпізнавати складні речення різних типів, визначати їхню структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями; добирати й конструювати складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті
5.2.5.1. Складносурядне речення	Складносурядне речення, його будова. Єдиний, протиставний й розділовий сполучники в складносурядному реченні. Розділові знаки в складносурядному реченні	Розпізнавати складносурядні речення; комунікативно доцільно використовувати їхні виражальні можливості в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в складносурядному реченні
5.2.5.2. Складнопідрядне речення	Складнопідрядне речення, його будова. Головна й підрядна частини. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних частин: означальні, з'ясувальні, обставинні (місце, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причинні, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них	Розпізнавати складнопідрядні речення, визначати їхню будову, зокрема складнопідрядних речень з кількома підрядними; визначати основні види підрядних частин, типи складнопідрядних речень за характером зв'язку між частинами; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості складнопідрядних речень різних типів у процесі спілкування; правильно розставляти розділові знаки в складнопідрядному реченні
5.2.5.3. Безсполучникове складне речення	Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.	Розпізнавати безсполучникові складні речення; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості безсполучникових складних речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
5.2.5.4. Складне речення з різними видами зв'язку	Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому	Розпізнавати складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку;

3 оригіналом згідно

сполучникового й безсполучникового зв'язку		правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості речень цього типу в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
5.3. Способи відтворення чужого мовлення	Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом	Замінювати пряму мову непрямою; правильно й доцільно використовувати в тексті пряму мову й цитати; правильно вживати розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом
6. Стилістика	Стилі мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний). Їхні основні ознаки, функції	Розпізнавати стилі мовлення, визначати особливості кожного з них; користуватися різноманітними виражальними засобами української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування
7. Розвиток мовлення	Види мовленнєвої діяльності; адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення. Тема й основна думка висловлення. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Основні ознаки тексту: зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів	Уважно читати, усвідомлювати й запам'ятовувати зміст прочитаного, диференціюючи в ньому головне та другорядне; критично оцінювати прочитане; аналізувати тексти різних стилів, типів і жанрів; будувати письмове висловлення, логічно викладаючи зміст, підпорядковуючи його темі й основній думці, задуму, вибраному стилю та типу мовлення, досягати визначеної комунікативної мети; формулювати, добирати доречні аргументи й приклади, робити висновок, висловлювати власну позицію, свій погляд на ситуацію чи обставини; правильно структурувати текст, використовуючи відповідні мовленнєві звороти, знаходити й виправляти помилки в змісті, будові й мовному оформленні власних висловлень, спираючись на засвоєні знання

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДЛЯ УСНОЇ СПІВБЕІДИ

1. Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді й м'які, дзвінки й глухі; вимова звуків, що позначаються літерами г і ґ.
2. Алфавіт (абетка, азбука). Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв я, ю, є, ї та щ.
3. Склад. Наголос. Ненаголошені голосні, їх вимова і позначення на письмі.
4. Уподібнення приголосних звуків. Вимова і правопис префіксів з- (зі-, с-), роз-, без-, пре-, прі-, при.
5. Спрощення в групах приголосних.
6. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків.
7. Позначення м'якості приголосних на письмі буквами ь, і, є, ю, я.
8. Основні правила переносу.
9. Правила вживання знака м'якшення й апострофа.
10. Групи слів за походженням: власне українські й запозичені слова.
11. Лексична помилка (тавтологія, калькування, вживання слів у невластивих значеннях тощо) та умовне позначення її.
12. Написання слів, що увійшли в українську мову з інших мов.
13. Активна й пасивна лексика української мови: застарілі слова, неологізми. Групи слів за вживанням: загальноживані й стилістично забарвлені слова, діалектні, професійні слова й терміни, просторічні слова. Пароніми.
14. Поняття про фразеологізм, його лексичне значення. Джерела українських фразеологізмів. Прислів'я, приказки, крилаті вирази, афоризми як різновиди фразеологізмів.
15. Основні способи словотворення: префіксальний, суфіксальний, префіксально-суфіксальний, безафіксний, складання основ (або слів), аббревіатури, перехід слів з однієї частини мови в іншу.
16. Зміни приголосних при творенні слів.
17. Сполучні о, е в складних словах. Творення і правопис складноскорочених слів. Правопис складних слів разом і через дефіс, написання слів з пів-.
18. Загальна характеристика частин мови.
19. Іменник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
20. Іменники загальні й власні, конкретні та абстрактні. Збірні іменники. Рід та число іменників. Відмінювання іменників.
21. Поділ іменників на відміни й групи. Букви -а (-я), -у (-ю) в закінченнях іменників чоловічого роду другої відміни.
22. Незмінювані іменники.
23. Особливості написання іменників у кличному відмінку.
24. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих прізвищ, імен по батькові.
25. Велика буква та лапки у власних назвах.
26. Правопис складних іменників. Не з іменниками.

27. Прикметник. Значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
28. Групи прикметників за значенням: якісні, відносні, присвійні. Перехід прикметників з однієї групи в іншу. Ступені порівняння якісних прикметників, творення їх.
29. Відмінювання прикметників. Прикметники твердої й м'якої груп. Перехід прикметників в іменники.
30. Написання прізвищ прикметникової форми. Написання складних прикметників разом і через дефіс. Не з прикметниками.
31. Числівник. Значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
32. Числівники кількісні і порядкові. Числівники прості, складні й складені.
33. Відмінювання числівників. Узгодження числівників з іменниками.
34. Правильне вживання числівників на позначення дат і часу.
35. Займенник. Значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
36. Розряди займенників за значенням: особові, зворотний, присвійні, вказівні; питальні й відносні; заперечні; означальні й неозначені. Відмінювання займенників усіх розрядів.
37. Написання разом і через дефіс неозначених займенників. Правопис заперечних займенників. Написання займенників із прийменниками окремо.
38. Дієслово. Значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
39. Форми дієслова: неозначена форма, особові форми, дієприкметник, дієприслівник, безособові форми на -но, -то. Неозначена форма (інфінітив) та особові форми.
40. Доконаний і недоконаний види дієслова.
41. Часи дієслів. Зміна дієслів у минулому часі. Дієслова I і II дієвідмін. Дієвідмінювання дієслів теперішнього й майбутнього часу.
42. Творення дієслів умовного й наказового способів. Безособові дієслова. Не з дієсловами.
43. Дієприкметник як особлива форма дієслова. Значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
44. Дієприкметниковий зворот. Розділові знаки в реченнях з дієприкметниковими зворотами. Не з дієприкметниками.
45. Дієприслівник як особлива форма дієслова. Загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
46. Дієприслівниковий зворот. Розділові знаки при дієприслівниковому звороті й одиничному дієприслівникові.
47. Вид і час дієприслівників. Не з дієприслівниками.
48. Прислівник. Значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
49. Розряди та ступені порівняння прислівників.
50. Творення й правопис прислівників. Не і ні з прислівниками.
51. Прийменник як службова частина мови. Непохідні й похідні прийменники. Написання похідних прийменників разом, окремо та через дефіс. Синонімічні й

- антонімічні прийменники. Прийменниково-іменникові конструкції в ролі членів речення.
- 52.Сполучник як службова частина мови. Види сполучників за будовою, походженням. Використання сполучників у простому і складному реченнях: сполучники сурядності й підрядності. Написання сполучників разом та окремо. Розрізнення сполучників й однозвучних слів.
- 53.Частка як службова частина мови. Частки формотворчі та словотворчі. Частки, що надають слову або реченню додаткових відтінків. Правопис часток не і ні з різними частинами мови. Написання часток -бо, -но, -то, -от, -таки.
- 54.Вигук як особлива частина мови. Групи вигуків за значенням. Дефіс у вигуках. Кома і знак оклику при вигуках.
55. Будова й види словосполучень за способами вираження головного слова.
- 56.Речення прості й складні, двоскладні й односкладні.
- 57.Головні й другорядні члени речення. Тире між підметом і присудком. Порівняльний зворот.
- 58.Односкладні прості речення з головним членом у формі присудка і підмета. Односкладне речення як частина складного речення.
- 59.Повні й неповні речення. Тире в неповних реченнях. Просте ускладнене речення.
- 60.Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами.
- 61.Речення зі звертаннями, вставними словами (словосполученнями, реченнями). Розділові знаки при звертанні і вставних словах.
- 62.Речення з відокремленими членами. Розділові знаки при відокремлених членах речення.
- 63.Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як спосіб передачі чужої мови. Діалог. Розділові знаки при прямій мові й діалозі.
- 64.Складне речення, його ознаки. Складні речення без сполучників, із сурядним і підрядним зв'язком. Розділові знаки між частинами складносурядного речення.
- 65.Основні види складнопідрядних речень. Розділові знаки між частинами складнопідрядного речення.
- 66.Складнопідрядне речення з кількома підрядними частинами. Розділові знаки у складнопідрядному реченні з кількома підрядними частинами.
- 67.Безсполучникове складне речення. Смыслові відношення між частинами безсполучникового складного речення. Розділові знаки в безсполучникових реченнях.
- 68.Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку. Розділові знаки у складному реченні з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку.

69. Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їхні основні ознаки, функції.

70. Текст як одиниця мовлення й продукт мовленнєвої діяльності.

Список рекомендованої літератури

1. Авраменко О. Українська мова: підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закл. – К.: Грамота, 2017.
2. Глазова О.П. Українська мова. 5 кл.: підруч. для закладів загальної середньої освіти. – Вид. 2-ге, доопр. – К.: Видавничий дім «Освіта», 2018.
3. Заболотний О.В., Заболотний В.В. Українська мова: підруч. для 8 кл. загальноосвіт. навч. закл. – Київ: Генеза, 2016.
4. Заболотний О.В., Заболотний В.В. Українська мова: підруч. для 7-го кл. загальноосвіт. навч. закл. – Київ: Генеза, 2015.
5. Заболотний О., Заболотний В. Українська мова: підруч. для 6-го кл. закл. загальн. серед. освіти. – 2-ге вид., переробл. – Київ: Генеза, 2020.
6. Орфографічний словник української мови: близько 35000 слів / А.А. Бурячок. – 3. вид. – К.: Наукова думка, 2000.
7. Словник фразеологізмів та сталих виразів сучасної української мови. 5–11 класи / Олександра Богданова, Марина Коновалова. – К.: Основа, 2019.
8. Тлумачний словник-мінімум української мови: близько 7500 слів / уклад. Л.О. Ващенко, О.М. Єфімов. – 3. вид., виправ. і доп. – К.: Довіра, 2001.
9. Українська мова та література: Довідник. Завдання в тестовій формі: І ч. / Олександр Авраменко, Марія Блажко. – Київ: Грамота, 2021.

Інтернет-ресурси

1. <https://zno.osvita.ua/>
2. <https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalni-programi>
3. <https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalniprogrami/ukrayinskij-pravopis-2019>
4. <http://slovopedia.org.ua/>
5. <https://ukrainskamova.com/>
6. <https://webpen.com.ua/>